

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Legislația elenă conține anumite norme speciale care impun restricții în ceea ce privește moștenirea bunurilor situate în Grecia, din considerente economice, de familie sau sociale.

Astfel de norme speciale au fost stabilite în legătură cu:

A) patrimoniile călugărilor [a se vedea articolele 4, 18 și 19 din Legea nr. 3414/1909 privind fondul general bisericesc și administrarea mănăstirilor, păstrate în vigoare prin articolul 99 din Legea de instituire a Codului civil elen, articolul 7 alineatul (2) și articolul 25 din Legea nr. 4684/1930, articolul 1 din Legea nr. 1918/1942 și articolul I din Legea nr. 2067/1952]. În special, aceste dispoziții precizează că, în virtutea legii, patrimoniul unui călugăr este transferat de drept mănăstirii unde acesta este înhumat și în ale cărei registre este înregistrat, după ce este dedusă partea rezervată din patrimoniu care revine moștenitorilor săi. Legatele, donațiile și moștenirile care revin prin rezervă succesorală călugărului după ce acesta intră în mănăstire aparțin mănăstirii, iar călugărul reține doar un drept de uzufruct pentru 50 % din bunurile care revin prin rezervă succesorală mănăstirii, în timp ce bunurile dobândite cu titlu oneros de călugăr după depunerea jurămintelor monahale revin prin rezervă succesorală acestuia în persoană, iar acesta poate dispune de ele dar nu poate face acest lucru prin operațiuni cu titlu gratuit. În cazul în care acesta nu dispune de bunurile respective, după decesul său, 50 % din aceste bunuri revin prin rezervă succesorală Serviciului Financiar Bisericesc Central și 50 % mănăstirii. Trebuie reținut că există norme chiar mai specifice pentru călugării de la Muntele Athos (a se vedea articolul 101 din Carta Muntelui Athos, care a fost menținută în vigoare prin articolul 99 din Legea de instituire a Codului civil elen). În cazul în care acești călugări dobândesc bunuri după depunerea jurămintelor monahale, acele bunuri revin prin rezervă succesorală mănăstirii, indiferent de momentul decesului călugărilor, iar orice mod în care s-a dispus de bunurile respective este nevalid, la fel ca și testamentul în sine.

B) Bunurile de care se dispune prin moștenire, legat sau donație către statul elen sau către un organism de drept public sau pentru obiective în beneficiul public (a se vedea Legea nr. 4182/2013 privind patrimoniile în beneficiul public, succesiunea vacantă și alte dispoziții). Ministrul Finanțelor poate fie să accepte, fie să refuze moștenirea bunurilor, cu excepția situației în care este vorba despre o moștenire *ab intestat* care a revenit statului, caz în care moștenirea nu poate fi refuzată. În plus, se consideră că statul acceptă întotdeauna aceste patrimonii, sub rezerva beneficiului inventarului, și anume statul este răspunzător pentru datoriile patrimoniului moștenit doar până la nivelul activelor patrimoniului.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Aceste norme speciale se aplică succesiunii, indiferent de legea aplicabilă acesteia.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

În ceea ce privește normele speciale de la punctul (B), Legea nr. 4182/2013 prevede, printre altele, că atunci când este validat un testament sau când este depus un testament validat în străinătate care conține o dispoziție în beneficiul public sau în favoarea statului sau a unui organism de drept public, grefierul și/sau autoritatea consulară de la locul unde testamentul este validat sau depus și grefierul Tribunalului de Primă Instanță din Atena, căruia testamentul îi este trimis, sunt obligați să trimită o copie a procedurii de validare a testamentului direcției relevante din cadrul Ministerului Finanțelor în primele 10 zile ale lunii următoare. Această lege prevede, de asemenea, că bunurile care sunt lăsate în beneficiul public trebuie să fie utilizate în maniera specificată de către testator sau donator, fiind interzisă schimbarea obiectivelor de beneficiu public și a manierei și condițiilor legate de administrarea patrimoniului, precum și a dispozițiilor referitoare la modul în care acesta trebuie să fie administrat. În cazul în care există îndoieli privind intențiile testatorului sau donatorului sau orice contestații cu privire la acestea, chestiunea trebuie să fie soluționată de instanța competentă. Prin aceeași lege a fost instituit un Registru al patrimoniilor în beneficiul public (Registru fondului național de donații) în care toate aceste patrimonii trebuie să fie înregistrate.

Ultima actualizare: 29/08/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.